

ניתוח מקצועי: הפתרון הנכון להגנת העורף (תמצית)

האיום

מרכיבי "ציר הרשע" – מאיראן, דרך סוריה ועד החיזבאללה והחמאס - מקיימים, ומוסיפים ומפתחים יכולות של תקיפה מסיבית של העורף הישראלי באמצעות נשק בליסטי, הן סטטיסטי והן מדויק, במטרה להגיע ליכולת של שיתוק המדינה תוך זמן קצר ביותר. זאת באמצעות:

- פגיעה מסיבית, חסרת אבחנה במרכזי אוכלוסייה, שמטרתה גרימת כמות מרבית של הרוגים ופצועים, שתגרום לפגיעה מורלית קשה;
- פגיעות מדויקות במטרות אסטרטגיות, נקודתיות כמו תחנות כוח, שדות תעופה, מתקנים גרעיניים, מפעלים כימיים, צמתים מרכזיים, מסלולים ודת"קים בבסיסי חיל האוויר, ימ"חים, יחידות בקרה וכו', שישתקו את המשק וישללו את יכולת התגובה של צה"ל במידה רבה ביותר.
- טילי שיוט, שללא ספק יגיעו לאזור, ואין נגדם הגנה זולת מערכות לייזר קרקעיות.

זהו איום שמקעקע את תפיסת הביטחון הקלסית של מדינת ישראל, שמשמעותה – העברת הלחימה לשטח האויב.

זהו איום שפתח זירת לחימה חדשה. זהו איום שעדיין לא הופנם הצורך להתמודד איתו באופן מוכלל, שעדיין מנסים "לתפור" עבורו פתרונות טכנולוגיים חלקיים ובלתי מספקים. זהו איום שצה"ל אפילו לא החל להתארגן מולו בצורה שתבטיח שילוב נכון – של סמכויות ואחריות.

אופיו של האיום הבליסטי על מדינת ישראל

ניתוח אופיו ותכונותיו של האיום הבליסטי הכולל על מדינת ישראל מדגיש את הנקודות העיקריות הבאות:

1. ירי לכל מגוון הטווחים:
 - א. פצצות מרגמה הנורות לטווחים החל ממאות מטרים ועד כ-7 ק"מ.
 - ב. רקטות קסאם 1, 2, 3 הנורות לטווחים של כ-3 עד 12 ק"מ.
 - ג. רקטות גראד וגראד משופר, הנורות לטווחים של בין 10 ל-40 ק"מ.
 - ד. רקטות מסוג פאגיר 3, 5, 220 מ"מ הנורות לטווחים של 50 עד 90 ק"מ.
 - ה. רקטות זלזל 1 ו-2 הנורות לטווחים של כ-100 עד 200 ק"מ. לטילים אלו יש רש"ק במשקל של כ-600 ק"ג.
 - ו. טילים מדויקים מסוג פתאח 110 ו-M600, הנורים לטווחים של עד כ-300 ק"מ. לטילים אלו ראש נפץ במשקל של כ-500 ק"ג ו-CEP של כמה עשרות מטרים.
 - ז. טילי סקאד B, C ו-D הנורים לטווחים של כ-200 ועד 700 ק"מ, עם ראשי נפץ של מאות ק"ג (עד כטונה).
 - ח. טילי שיהאב 3, 4 לטווחים של כ-1300-2000 ק"מ, עם רש"ק של עד 800 ק"ג.
2. כמויות גדולות ביותר של טילים ורקטות:
 - א. עשרות אלפים (40 עד 50 אלף) של רקטות טקטיות הנורות לטווח קצר, עד כ-90 ק"מ. הן כוללות עשרות אלפי גראדים וגראדים משופרים, פאגרים למיניהם, 220 מ"מ סורי, קסאמים ועוד.
 - ב. מאות בודדות של טילי פתאח 110 ו-M600.
 - ג. מאות טילי סקאד למיניהם (כ-400 בסוריה וכ-600 באיראן).
 - ד. מאות בודדות ואולי אף יותר של טילי שיהאב 3 (לטווח של כ-1300 ק"מ).
 - ה. טילי "סאגיל" (שיהאב 4) לטווח 2000 ק"מ הנמצאים בפיתוח.
3. ראשי נפץ ממשקל של ק"ג בודדים (רקטות הקסאם), עשרות ק"ג (גראד ופאגיר) ומאות ק"ג ועד כטונה אחת – טילי הסקאד והשיהאב למיניהם.
4. דיוק פגיעה שמשתפר עם הזמן. טילי ה-F110 וה-M600 מגיעים כבר כיום לטווחים של 200 ו-300 ק"מ, עם CEP של כמה עשרות מטרים וראש נפץ של כ-500 ק"ג. בכל תרחיש עתידי, חייבים להניח שלאזור יגיעו רקטות מדויקות וזולות בכמויות גדולות, שיביאו לקריסת הפתרון של ירי סלקטיבי, ולחוסר יכולת כלכלית ליירטם באמצעות טילי יירוט יקרים.
5. חשש לראשי נפץ לא קונבנציונליים.
6. חשש לראשי נפץ מתפצלים.

